

men, eller i Forbindelse med et Par andre af Communes Mænd, som ere valgte af Regjeringscommissairen, der kun skal kontrollere de Andre tilligemed sine egne Udvalgte. At dette System skulde have noget Fortrin for hiint, kan ikke indrømmes. At man derved undgaaer en Valg-handling, kan neppe komme i Betragtning mod Systemets Mangler, thi vel er det saa, at man i Communerne kun lægger Ilden Lyst til at foretage Valg for Dagen, men paa den anden Side ville Communerne's Repræsentationer være endnu mindre tilbøielige til som saadanne at fungere som Stattecommissairer, hvorom den store Mængde „Protester“, som herimod ere indkomne til Rigsdagen fra Jylland, afgive et mærkeligt Vidnesbyrd.

Systemets Uholdbarhed træder ret tydeligt frem, naar man betragter Stattecommissiønerne i Kjøbenhavn. Borgerrepræsentanterne skulde for hvert af Hovedstadens Skattedistricter vælge 7 faste Medlemmer, af hvilke idetmindste 2 skulde være tagne af deres egen Midte, og desuden kan Regjeringscommissairen vælge eet eller to faste Medlemmer for et Aar ad Gangen. Regjeringscommissairen skal altsaa kunne underkjennde Borgerrepræsentantskabet's Valg, eller idetmindste rectificere dette, idet han inden det samme Omraade kan vælge et Par Mænd, som hiint enten ikke har kunnet eller villet finde.

Oversattecommissiønerne skulde efter dette Lovudkast bestaae:

i Kjøbenhavn af 4 af Magistraten og 5 af Borgerrepræsentanterne med absolut Stemmesleerhed valgte i Staden bosiddende Mænd; udenfor Kjøbenhavn, for hvert Underøvrighedsdistrict, af den ordinaire Øvrighed og 4 i Districtet bosatte Mænd, der, forsaavidt det bestaaer enten alene af en Kjøbstad eller alene af Landsfogne, vælges enten af Kjøbstadens Borgerrepræsentanter ved absolut Stemmesleerhed eller af Sogneforstanderskabet's Delegerede, ligeledes med absolut Stemmesleerhed. Bestaaer derimod Districtet af en Kjøbstad og af et eller flere Landsfogne, bestemmer Finantsministeriet, hvor mange af hine 4 der efter de stedfindende Forhold skulde vælges af Kjøbstaden og af Landsfognet. Til at indtræde i disse Oversattecommissiøner, der præsideres — men dog blot som Vælleder og Controlleur — af

Regjeringscommissairen, hvem et lignende Hverv er paalagt med Hensyn til de under Oversattecommissiønerne forterende Stattecommissiøner, kan Finantsministeriet udnævne et eller to faste Medlemmer endnu, der rimeligviis skulde boe i Jurisdictionen, skjøndt Lovudkastet ikke udtrykkelig siger det.

Tilsyneladende er dette System ikke meget forskjelligt fra det af Udvalget tidligere foreslaaede, især da Recursen til Finantsministeriet skulde bortfalde, og Oversattecommissiønerne's Kjendelse ogsaa efter dette System skulde have endelig Gyldighed. Men det er dog ikke Uvæsentligt, at der efter dette System vilde etableres et langt større Antal Oversattecommissiøner, end naar efter Udvalgets System Amtsrædsdistrictet blev gjort til Oversattecommissiønerne's Omraade. Dette vilde ogsaa medføre større Beføstninger, da der er langt flere Jurisdictioner end Amtsrædsdistricter, og det vilde i det Hele i Opintonen stille Oversattecommissiønerne paa et lavere Standpunkt. Heller ikke indsees det, at det Antal Sager, der efter Sandsynlighed kunne komme til Oversattecommissiønerne's Kjendelse, kan blive saa stort, at saa mange behøves — tværtimod er det at forudsee, at i ikke saa Jurisdictioner vilde Oversattecommissiønerne kun faae med et ringe Antal Sager at bestille, og det hele store Apparat, der fordrer, at saa mange Kræfter sættes i Bevægelse, vilde ikke svare til Hensigten. Men en anden væsentlig Mangel ved dette System er upaatvibveligen, at der i Oversattecommissiønerne, der i Regelen eller idetmindste for størstedelen vilde komme til at bestaae af Mænd, valgte af Sogneforstanderskabernes Delegerede, vilde savnes Mænd, til hvis endelige Kjendelse de mere formuende Classer ville troe at kunne have den tilbørlige Tillid. Dette skulde maaskee afhjælpes derved, at Finantsministeriet i Oversattecommissiønerne kan indsætte et eller to Medlemmer, med Hensyn til hvilke endel af hvad der er bemærket om den lignende Ret, der er tiltænt Regjeringscommissairen med Hensyn til Stattecommissiønerne, i fuld Maade gjælder; men hvad der ialtsald ved Oversattecommissiønerne's øvrige Sammensættelse ikke vilde være tilstrækkeligt for at modarbejde den ovenfor betegnede Anskuelse.

Regjeringscommissairens Stilling vilde